

Τα Άγια Χριστούγεννα στη Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με λαμπρότητα και την παρουσία πλήθους πιστών εορτάσθηκε και στην πόλη της Λαμίας, στην καθέδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, η Δεσποτική Εορτή της Ενανθρωπήσεως του Χριστού, η Μητρόπολη των Εορτών, τα Άγια Χριστούγεννα.

Στον Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, το εσπέρας της παραμονής της εορτής τελέσθηκε ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός της Εορτής, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, τη συμμετοχή του Ιερού Κλήρου της κεντρικής Αρχιερατικής Περιφέρειας της Λαμίας.

Κατά το έθος της απονομής τιμής σε πολίους κληρικούς, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χειροθέτησε Πρωτοπρεσβύτερο τον γέροντα π. Ιωάννη Ζαρκαδούλα,

Εφημέριο των χωριών Σπαρτιά και Ν. Σπαρτιά στην Ανατολική Φθιώτιδα, εκφράζοντας την ευαρέσκεια της τοπικής Εκκλησίας και του ιδίου προσωπικά στους ιερείς που διακονούν: «με ποιότητα και διάρκεια την Εκκλησία και το Ιερό Θυσιαστήριο» και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Όπως κάθε χρόνο, τέτοια ημέρα, παραμονή των Χριστουγέννων, κατά τον Μεγάλο Εσπερινό της Δεσποτικής αυτής Εορτής, απονέμουμε τον δίκαιο έπαινο, την ευαρέσκεια και την αγάπη της Εκκλησίας μας σε ιερείς οι οποίοι έχουν διακριθεί είτε για την ποιότητα της διακονίας τους είτε για τη διάρκεια και τη σταθερότητα της διακονίας τους είτε πολύ περισσότερο για αμφότερα τα δύο.

Αυτά τα δύο συναντώνται σήμερα στο πρόσωπο ενός αγαπητού και εκλεκτού αδελφού, που επί τρεις δεκαετίες κοσμεί το Ιερό Θυσιαστήριο, του π. Ιωάννου Ζαρκαδούλα, ο οποίος διακονεί τόσο στην Σπαρτιά όσο και στην Νέα Σπαρτιά της Ανατολικής Φθιώτιδος, υποδειγματικά, με ευλάβεια, με πιστότητα, με αγαθότητα, με καλοσύνη, με αγάπη, με υπακοή και πάνω από όλα με χαρά! Η χαρά είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος και ο ιερέας, που χαίρεται στη διακονία του, φανερώνει ότι έχει την Χάρη του Θεού μέσα του, ότι ζει τη Χάρη της Ιερωσύνης και δεν τον πτοούν, ούτε οι δυσκολίες, ούτε οι δοκιμασίες, ούτε οι πειρασμοί, ούτε ακόμη και τα διάφορα εμπόδια, τα οποία καθημερινά αντιμετωπίζει κανείς στη διακονία του ως Επίσκοπος, ως Πρεσβύτερος, ως Διάκονος μέσα στην Εκκλησία του Χριστού.

Είναι τόσο μεγάλη η Χάρις των Μυστηρίων, η Χάρις του Θεού, που ο ιερέας δεν έχει παρά μονάχα μία επιλογή: να νιώθει χαρά. Αν δεν νιώθει χαρά σημαίνει ότι τον έχει εγκαταλείψει η Χάρις του Θεού και στον π. Ιωάννη από την πρώτη στιγμή αντίκρισα αυτή τη χαρά και ενθουμούμαι κατά την πρώτη μου επίσκεψη και Θεία Λειτουργία του Αγίου Σπυρίδωνος στη Σπαρτιά, είδα ένα χαρούμενο «παιδί» να τρέχει στην αγκαλιά μου και παρότι πρεσβύτης στην ηλικία, ως έλαφος κυριολεκτικά, ως νεανίας αειθαλής, να χαίρεται και να αγάλλεται. Εργάτης της γης, εργάτης του ουρανού. Εργάτης και διάκονος των ανθρώπων, εργάτης διάκονος της Εκκλησίας»

Ο π. Ιωάννης με απλό και καρδιακό λόγο, γεμάτο συγκίνηση ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την τιμή και την πολλή πατρική αγάπη προς το πρόσωπό του από την πρώτη ημέρα της ποιμαντορίας του κ. Συμεών.

Ανήμερα των Χριστουγέννων το πρωί, τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών υπεδέχθησαν οι Ιερείς του Μητροπολιτικού και Καθεδρικού Ναού με τις πρώτες κωδωνοκρουσίες Όρθρου βαθέως.

Ο κ. Συμεών χοροστάτησε από του Παραθρονίου από την έναρξη του Όρθρου,

ανέγνωσε τον Εξάψαλμο και ακολούθως, μετά το Συναξάριο, χοροστάτησε πανηγυρικά ψέλνοντας τις Καταβασίες, την Θ' Ωδή και τα Εξαποστειλάρια των Χριστουγέννων, και εν συνεχεία τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της Δεσποτικής Εορτής των Χριστουγέννων, παρουσία της πολιτικής, θεσμικής και στρατιωτικής ηγεσίας του τόπου και πλήθους πιστών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Πρωτ. π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης ανέγνωσε την Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών για την Δεσποτική Εορτή της Γεννήσεως του Χριστού, στην οποία ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τα εξής:

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολῆ ἀνατολῶν, καιοὶ ἐν σκότει καισκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν· καιγὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».

Τὸ αὐτόμελο αὐτὸ Ἐξαποστειλᾶριο τοῦ Πανηγυρικοῦ Ὁρθρου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἑορτῶν, τῶν Ἁγίων Χριστουγέννων, ἐμπεριέχει μία ἐκρηκτικὰ χαρούμενη καιἐλπιδοφόρα διαπίστωση, ἡ ὁποία συγχρόνως εἶναι και μία ἐκπληκτικὴ πρόταση – πρόσκληση γιὰ τὰ σημερινά μας Χριστούγεννα, γιὰ τὴν προσωπικὴ μας μετοχή στὸ μεγάλο μυστήριό τῆς Ἑορτῆς.

«καιοὶ ἐν σκότει καισκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν»

Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλάκερη, μετὴν ἐπίσκεψη τοῦ Σωτῆρος, μετὴν Θεία Ἐνανθρώπηση, ἔπαψε νὰ ζεῖ βυθισμένη στὸ πνιγερὸ σκοτάδι καιστὴν ἀποπνικτικὴ σκιὰ τῆς πτώσης, τῆς φθορᾶς, τῆς ἰοβόλου ἀμαρτίας, τοῦ χωρὶς προοπτικὴ αιωνίας ζωῆς θανάτου, καιβρῆκε τὴν ἀλήθεια τῆς σωτηρίας, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν τῆς ὄντως ἀγάπης, τὴν ἀνατολῆ τῶν ἀνατολῶν, ἡ ὁποία «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους», διότι ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς βεβαιώνει ὅτι «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3,16), ἐνῶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς τονίζει, ὅτι ὁ Θεὸς Πατέρας «τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν» (Ρωμ. 8,32).

Ἀπὸ τὸ σκοτάδι καί τὴν σκιάστὴν ἀλήθεια τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως!! Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος περιγράφει αὐτὴν τὴν ὄντολογικὴ ἀλλαγὴ, αὐτὴν τὴν ὑπαρκτικὴ μεταβολὴ καὶ ἀνακαίνιση, αὐτὴν τὴν συνταρακτικὴ μεταμόρφωση τῶν πάντων με τρόπο παραστατικὸ καὶ συνάμα τόσο ἀπέριττο.

Στὸν Λόγο του «Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (PG 56, σ. 385-394) διαβάζουμε χαρακτηριστικά:

«Ἦρθαμε οἱ δοῦλοι σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἔλαβε δούλου μορφή, γιὰ νὰ μετατρέψει σὲ ἐλευθερία τὴν δουλεία μας. Ἦρθαν οἱ ψαράδες σ' Ἐκεῖνον ποὺ τοὺς μετέτρεψε ἀπὸ ἀπλοὺς ψαράδες σὲ ψαράδες ἀνθρώπων. Ἦρθαν τελῶνες σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἀνέδειξε ἕναν ἀπὸ τοὺς τελῶνες Εὐαγγελιστῆ. Ἦρθαν οἱ πόρνες σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἄφησε τὰ πόδια Του νὰ τὰ βρέξει μετὰ δάκρυά της ἢ πόρνη. Καὶ γιὰ νὰ μιλήσω με συντομία, ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἦρθαν νὰ δοῦν τὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ σήκωσε πάνω Του τὴν ἁμαρτία ὅλου τοῦ κόσμου.

Οἱ ταπεινοὶ μάγοι, οἱ ποιμένες ποὺ τὸν τίμησαν, οἱ τελῶνες ποὺ κήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιο, οἱ πόρνες ποὺ τοῦ πρόσφεραν μῦρα, ἡ Σαμαρείτιδα ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ γευτεῖ νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, ἡ Χαναναία ποὺ εἶχε ἀκλόνητη πίστη. Ἀφοῦ λοιπὸν ὅλοι πανηγυρίζουν χαρούμενοι, κι ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ σκιρτήσω, καὶ νὰ χορέψω καὶ νὰ πανηγυρίσω. Χορεύω χωρὶς νὰ παίζω κιθάρα, χωρὶς νὰ κινῶ κλάδους κισσοῦ, χωρὶς νὰ κρατᾶω αὐλό, χωρὶς νὰ κρατᾶω ἀναμμένες λαμπάδες, ἀλλὰ κρατώντας στὰ χέρια μου ἀντιγιά μουσικὰ ὄργανα, τὰ σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ αὐτὰ εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, αὐτὰ εἶναι ἡ ζωὴ μου, αὐτὰ εἶναι γιὰ μένα αὐλὸς καὶ κιθάρα. Γι' αὐτὸ τὰ ἔχω μαζί μου, γιὰ νὰ μοῦ δώσουν μετὴν δική τους δύναμη τὴν ἰκανότητα νὰ πῶ μαζί με τοὺς ἀγγέλους:

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ», καὶ μαζί με τοὺς ποιμένες: «καὶ ἐπιγῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Σήμερα, λοιπὸν, λύθηκαν τὰ μακροχρόνια δεσμά, ντροπιάστηκε ὁ διάβολος, οἱ δαίμονες ἐκδιώχθηκαν, καταργήθηκε ὁ θάνατος, ἀνοίχθηκαν οἱ πύλες τοῦ παραδείσου, ἐξαφανίστηκε ἡ κατάρα, ἀπομακρύνθηκε ἡ ἁμαρτία, ἡ πλάνη καταργήθηκε, ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε καὶ διαδόθηκε τὸ κήρυγμα τῆς εὐσέβειας παντοῦ. Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μεταφυτεύθηκε στὴ γῆ, οἱ ἄγγελοι ἐπικοινωνοῦν με τοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ ἄνθρωποι χωρὶς φόβο συνομιλοῦν με τοὺς ἀγγέλους. Ἀλλὰ γιὰ τί συμβαίνουν αὐτά; Ἐπειδὴ κατέβηκε ὁ Θεὸς στὴ γῆ καὶ ἀνέβηκε ὁ ἄνθρωπος στοὺς οὐρανοὺς».

«καιοί έν σκότει και σκιᾶ, εύρομεν τήν ἀλήθειαν»

Ἄραγε, εἴμαστε σέ θέση ἐμεῖς σήμερα νά διαβεβαιώσουμε ὅτι ἀπελευθερωθήκαμε ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν σκιά τῆς φιλαυτίας μας, ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν σκιά τοῦ ἐγωισμοῦ μας, ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν σκιά τῆς ἰδιοτέλειάς μας, ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν σκιά τῆς ἀμαρτωλῆς καὶ ἀμετανόητης ζωῆς μας;

Ἄραγε, εἴμαστε σέ θέση καὶ ἐμεῖς σήμερα νά διαβεβαιώσουμε ὅτι βρήκαμε τὴν ἀλήθεια τῆς καινῆς κτίσης, τὴν ὁποία ἔφερε στὸν κόσμο ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὴν ἀλήθεια τῆς ἐπὶ γῆς εἰρήνης, τὴν ἀλήθεια τῆς μεταξύ μας ἀγάπης, τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς τῆς μετανοίας, τὴν ἀλήθεια τῆς ἐπιστροφῆς μας στὴν κανονικότητα τῆς πνευματικῆς πορείας διαρκοῦς καθάρσεως, φωτισμοῦ καὶ θεώσεως;

Τὰ Χριστούγεννα διαλύουν τὰ σκοτάδια καὶ τὶς σκιές.

Σὲ προσωπικό, σὲ συλλογικό, σὲ οἰκουμενικὸ ἐπίπεδο.

Τὰ Χριστούγεννα κομίζουν ἀλήθεια καὶ Φῶς.

Σὲ προσωπικό, σὲ συλλογικό, σὲ οἰκουμενικὸ ἐπίπεδο.

Εὐχὴ καὶ προσευχὴ μου, ἰκεσία ἀγαπητικὴ καὶ ἀδελφικὴ, νὰ ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας, «έν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ καρδίᾳ», νὰ δοξολογήσουμε τὸν Ἐμμανουήλ, τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Κύριο, καὶ νὰ ὁμολογήσουμε ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ ὅτι ἅπαντες «οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾶ, εύρομεν τήν ἀλήθειαν».

Τέλος, ὁ κ. Συμεών επισκέφθηκε κατὰ τὸ εἰωθὸς τὸν εορτάζοντα Υπουργὸ Υποδομῶν καὶ Μεταφορῶν κ. Χρήστο Σταϊκούρα, ὅπου καὶ του ευχήθηκε δια ζώσης τα ἔτη πολλά!

Ὁ κ. Υπουργὸς μετὰ τῶν συνεργατῶν του υποδέχθηκε με ἀγάπη καὶ σεβασμὸ τὸν κ. Συμεών καὶ κατὰ τὴν συνάντησή τους εἶχαν τὴν ευκαιρία γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ γιὰ μιὰ ἐγκάρδια καὶ ἀγαπητικὴ ἐπικοινωνία.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου